

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Terezy Kučerové a soudců JUDr. Marie Trnkové a JUDr. Michala Hájka, Ph.D., v právní věci

žalobkyně: **LESIKAR, a.s., IČO 26018748**
sídlem Vančurova 2904, Tábor
zastoupené advokátkou Mgr. Janou Šuranovou Traplovou
sídlem Přístavní 531/24, Praha 7

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31, Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 11. 2021, č.j. 39839/21/5200-11431-712136,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žalobkyně **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.

Shodu s prvopisem potvrzuje J.M.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobou napadeným rozhodnutím bylo změněno rozhodnutí Finančního úřadu pro Jihočeský kraj (dále jen „správce daně“) ze dne 14. 7. 2020, č.j. 1688186/20/2212-50524-305839, a to tak, že žalobkyni byla doměřena daň z příjmů právnických osob vyšší o částku 375 250 Kč namísto původní správcem daně doměřené částky 602 300 Kč a dále penále v částce 75 050 Kč namísto původně správcem daně určeného penále ve výši 120 460 Kč.
2. K doměření daně z příjmů právnických osob daňovými orgány došlo z důvodu neuznání nákladů (výdajů) na dosažení, zajištění a udržení zdanitelných příjmů dle § 24 odst. 1 zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o daních z příjmů“) ve zdaňovacím období roku 2017. Na základě kontrolního zjištění správce daně byly zpochybněny výdaje na (1) licenční poplatky v částce 2 735 048,74 Kč, (2) poplatky od právní kanceláře v částce 298 420,46 Kč a (3) nedokončenou výrobu v částce 137 107,57 Kč. Žalobkyně projednávanou žalobou brojí pouze proti neuznaným výdajům v částce 1 539 540,72 Kč (částka neuznaných výdajů určená napadeným rozhodnutím), které z její strany měly být vynaloženy na licenční poplatky za užití patentu na základě faktur přijatých od dceřiné společnosti LESIKAR AB c/o Forward Ekonomi, Asboholmmsgatan 16, 504 51 Boras, Švédsko (dále jen „LESIKAR AB“). Tento výdaj nebyl žalovaným uznán, neboť bylo zjištěno, že v konkrétní části zdaňovacího období roku 2017 (do 11. 8. 2017) byla vlastníkem patentu „Snímač otáček“ žalobkyně, nikoli její dceřiná společnost LESIKAR AB. Daňové orgány dospěly k závěru, že k právním účinkům převodu patentu dle § 1102 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „občanský zákoník“) došlo až zápisem do Evropského patentového rejstříku dne 11. 8. 2017, nikoli již podpisem smlouvy o převodu patentu ze dne 5. 12. 2016, jak dovozuje žalobkyně.

II. Obsah žaloby

3. Žalobkyně se se závěry daňových orgánů stran účinnosti převodu evropského patentu k okamžiku jeho zápisu do Evropského patentového rejstříku neztotožnila. Pro posouzení okamžiku účinnosti převodu evropského patentu je na základě určení rozhodného práva třeba aplikovat Úmluvu o udělování evropských patentů (Evropskou patentovou úmluvu) ze dne 5. 10. 1973 (dále jen „Úmluva“) před vnitrostátními předpisy. Daňovými orgány užitě ust. § 980 a § 1102 občanského zákoníku se proto na projednávanou věc nepoužije.

4. Účinnost a okamžik převodu evropského patentu je dle žalobkyně nutno dovodit z čl. 71 Úmluvy, jež upravuje podmínky převodu evropské patentové přihlášky, kterými jsou pouze písemná forma a podpisy stran. Dle žalobkyně jde o svébytné ustanovení evropského práva nahrazující vnitrostátní úpravu, jejíž přísnější požadavky se proto neuplatní. K tomu žalobkyně cituje z německého komentáře k uvedenému článku, ze kterého se podává, že registrace není podmínkou k tomu, aby došlo k nabytí práva, ale pouze k získání legitimace vůči Evropskému patentovému úřadu. Citace komentáře k čl. 72 Úmluvy pak dále uvádí, že tento článek je svébytným ustanovením evropského práva a v tomto rozsahu nahrazuje příslušné vnitrostátní právo použitelné dle čl. 74. Přísnější požadavky vnitrostátního práva (např. zápis do patentového rejstříku) se na evropskou patentovou přihlášku nevztahují. Závěry žalovaného o tom, že Úmluva nezakotvuje účinnost převodu, ani okamžik, ke kterému k převodu vlastnického práva dochází, tak dle žalobkyně nejsou správné. Účinnost a okamžik převodu patentového práva se dle Úmluvy odvíjí od okamžiku podpisu písemné smlouvy mezi oběma smluvními stranami, v projednávaném případě k datu 5. 12. 2016.
5. Žalovaný dle žalobkyně rovněž pochybil, když nezohlednil fakticitu okolností projednávané věci, jak ostatně ukládá též žalobou konkrétně poukazovaná judikatura správních soudů. Jednoznačnou vůlí smluvních stran v dané věci bylo, aby spol. LESIKAR AB od 5. 12. 2016 držela práva k patentu a licencovala je žalobkyni za licenční poplatky založené na prodeích výrobku v Polsku, Řecku a Turecku, které žalobkyně od roku 2017 dceřině společnosti hradila. Pokud tedy byl převod mezi smluvními stranami účinný, pak je třeba licenční poplatky hodnotit jako výdaje na dosažení, zajištění a udržení příjmů dle § 24 odst. 1 zákona o daních z příjmů, neboť žalobkyně byla z hlediska hmotného práva zavázána je hradit, aby předmět licence mohla využívat a dosahovat tak příjmů.
6. Součástí žaloby byl též návrh na přiznání odkladného účinku, který byl usnesením krajského soudu ze dne 3. 1. 2022, č.j. 63 Af 9/2021-45 zamítnut.

III. Vyjádření žalovaného

7. Žalovaný ve svém vyjádření setrval na závěrech učiněných v napadeném rozhodnutí. Žalovaný předně zpochybnil žalobní argumentaci, dle níž byl převod evropského patentu účinný ke dni 5. 12. 2016. Uvedl, že pokud byl předmětný patent žalobkyni udělen rozhodnutím Evropského patentového úřadu účinným ke dni 29. 3. 2017, nemohlo dojít k převodu jeho vlastnictví (dne 5. 12. 2016) před tímto jeho udělením. Dceřiná společnost LESIKAR AB se tak před datem 29. 3. 2017 nemohla stát vlastníkem patentu, neboť předmět převodu v této době neexistoval. Nadto i žádost žalobkyně o registraci převodu evropského patentu byla Evropskému patentovému úřadu doručena dne 11. 5. 2017 a tento převod byl zaznamenán v evropském patentovém rejstříku dne 11. 8. 2017.
8. Žalovaný se neztotožnil ani s výkladem Úmluvy prezentovaným žalobou, když uvedl, že z dikce čl. 71 a 72 vyplývá, že se nezabývají účinností převodu patentu k jiným osobám než právě jen k Evropskému patentovému úřadu, proto se na projednávanou věc aplikuje vnitrostátní úprava - ust. § 1102 občanského zákoníku, dle které účinky převodu evropského patentu nastaly ke dni 11. 8. 2017, kdy došlo

k jeho zápisu do Evropského patentového rejstříku, který je veřejným seznamem. Žalobkyní deklarované licenční poplatky v částce 1 539 540,72 Kč proto nejsou náklady za použití evropského patentu ve vlastnictví spol. LESIKAR AB a nelze je uznat jako náklady na dosažení, zajištění a udržení zdanitelných příjmů ve smyslu § 24 odst. 1 zákona o daních z příjmů.

9. Žalovaný postupoval zcela v souladu s žalobou uváděnou judikaturou ukládající správním orgánům zohledňovat fakticitu okolností posuzované věci. Žalovaný totiž jednal v souladu s § 24 odst. 1 zákona o daních z příjmů, když zjišťoval, zda žalobkyně vynaložila uplatněné výdaje na dosažení, zajištění a udržení jejich příjmů. Daňové orgány jsou přitom v této souvislosti oprávněny přezkoumávat důvody, smysl a účel učiněných rozhodnutí směrem k ověření těchto nákladů s ohledem na jejich dopad do základu daně a daňové povinnosti. V projednávané věci daňové orgány dospěly k závěru, že jakkoli je soukromoprávní ujednání o převodu evropského patentu mezi stranami perfektní, jeho účinnost vůči třetím stranám nastává až zápisem příslušné smlouvy do patentového rejstříku.

IV. Průběh jednání před krajským soudem

10. Dne 30. 3. 2022 proběhlo u krajského soudu ústní jednání, během kterého obě strany sporu setrvaly na svých tvrzeních a závěrech prezentovaných v průběhu řízení.

V. Právní hodnocení krajského soudu

11. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů. Vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování daňového orgánu (§ 75 s. ř. s.).
12. Žaloba není důvodná.
13. Předmětem sporu v projednávané věci je otázka stanovení účinnosti převodu evropské patentové přihlášky, na základě kterého žalobkyně ve zdaňovacím období roku 2017 hradila spol. LESIKAR AB licenční poplatky představující náklady za prodej výrobků chráněných evropským patentem. Dle žalobkyně je převod patentového práva na základě čl. 71 Úmluvy účinný ke dni podpisu smlouvy o tomto převodu (5. 12. 2016). Naproti tomu dle žalovaného nastává účinnost převodu evropského patentového práva na základě § 1102 občanského zákoníku až okamžikem jeho zápisu do Evropského patentového rejstříku (11. 8. 2017).
14. Krajský soud předně v obecné rovině uvádí, že patent představuje právní formu ochrany vynálezu. Majitel patentu má výlučné právo vynález využívat – vyrábět jej, nabízet, uvádět na trh nebo používat výrobek, který je předmětem patentu, nebo s ním i jinak nakládat, dále má výlučné právo poskytnout souhlas k využívání vynálezu jiným osobám a dále má právo patent převést na třetí osoby. Bez souhlasu majitele patentu nikdo nesmí vyrábět, nabízet, uvádět na trh nebo používat

výrobek, který je předmětem patentu, nebo k tomu účelu výrobek dovážet či skladovat anebo s ním jiným způsobem nakládat, rovněž nesmí využívat způsob, který je předmětem patentu, popřípadě nabízet tento způsob k využití nebo nabízet, uvádět na trh, používat nebo k tomuto účelu dovážet či skladovat výrobek přímo získaný způsobem, který je předmětem patentu.

15. Evropský patent představuje právní ochranu, kterou může žadatel na základě evropské patentové přihlášky získat pro jeden, několik nebo všechny členské státy Evropské patentové dohody. Jeho právní účinky spočívají v tom, že na území příslušného státu platí jako národní patent mající v jednotlivých státech svůj samostatný právní osud, jehož **platnost a další právní vztahy se posuzují výhradně na základě národního zákonodárství**, a to včetně rozsahu ochrany plynoucí z takto uděleného evropského patentu. (Horáček, R., Čada, K., Hajn, P. Práva k průmyslovému vlastnictví. 3. vydání. Praha: C. H. Beck, 2017, 381 s.) (důraz doplněn)
16. Evropská patentová přihláška, které bylo přiznáno datum podání, je dle čl. 66 Úmluvy v určených smluvních státech rovnocenná řádně podané přihlášce národní, včetně případného práva přednosti uplatněného pro evropskou patentovou přihlášku. Dle čl. 67 Úmluvy zajišťuje evropská patentová přihláška ode dne jejího zveřejnění přihlašovatelem ve smluvních státech určených ve zveřejněné přihlášce prozatímní ochranu dle čl. 64, podle kterého evropský patent poskytuje svému majiteli ode dne zveřejnění oznámení o jeho udělení a v každém smluvním státě, pro který byl udělen, stejná práva, jaká by mu poskytoval národní patent udělený v tomto státě.
17. V projednávané věci bylo z výpisu z patentového spisu Úřadu průmyslového vlastnictví zjištěno, že žalobkyni byl dne 19. 3. 2014 udělen český patent č. 304432, jako vlastník patentu č. 304432 je žalobkyně vedena do 19. 2. 2018 (dne 7. 2. 2018 byla žalobkyní podána žádost o převod práv). Dne 5. 12. 2016 uzavřela žalobkyně se spol. LESIKAR AB dle § 11 zákona č. 527/1990 Sb., o vynálezech a zlepšovacích návrzích, ve znění pozdějších předpisů tři smlouvy o převodu patentů – českého patentu č. 304432, evropského patentu (č. EP000000965093, Evropská patentová přihláška č. 14715532.9) a mezinárodního patentu (mezinárodní patentová přihláška č. PCT/CZ2014000021). Dne 5. 1. 2017 uzavřela žalobkyně se spol. LESIKAR AB licenční smlouvy, dle kterých je spol. LESIKAR AB výlučným vlastníkem patentu č. PCT/CZ2014/000021. Dne 29. 3. 2017 byl dotčenému výrobku (snímač otáček) na základě přihlášky č. PCT/CZ2014/000021 udělen evropský patent č. EP2965093, převod tohoto evropského patentu na spol. LESIKAR AB byl zapsán dne 11. 8. 2017 a zveřejněn dne 13. 9. 2017.
18. Žalobkyní uplatněné náklady (výdaje) na dosažení, zajištění a udržení zdanitelných příjmů představují náklady vynaložené za licenční poplatky v podobě poplatků za užívání patentů a obrátových licenčních poplatků ve výši 3 % z dosaženého obrátu z prodeje výrobků s využitím patentu č. PCT/CZ2014/000021. Žalobkyně v rámci svého podání „Doplnění stanoviska k okamžiku účinnosti převodu patentů“ ze dne 15. 8. 2019 adresovanému správci daně poprvé v řízení uvedla, že uvedené licenční poplatky představovaly poplatky vztahující se k užívání patentu a obrátové

poplatky za prodej výrobků zhotovených s využitím tohoto patentu v Řecku, Turecku a v Polsku, a to **na základě užívání evropského patentu č. EP2965093**, kde je tento evropský patent platný. (důraz doplněn)

19. Krajský soud shodně s žalovaným přistoupil na toto tvrzení žalobkyně, přestože z obsahu licenčních smluv ze dne 5. 1. 2017 explicitně nevyplývá, že by jejich předmětem byla licence evropského patentu č. EP2965093. Tvrzení žalobkyně o prodeji výrobků na základě tohoto evropského patentu platného na území Řecka, Turecka a Polska lze akceptovat, neboť mezinárodní přihlášku PCT dle Smlouvy o patentové spolupráci lze kombinovat s řízením před Evropským patentovým úřadem, kdy v takových případech je mezinárodní patentová přihláška PCT podána s určením evropského patentu. Proto pokud je předmětem licence užití technického řešení – patentu č. PCT/CZ2014/000021, lze předpokládat, že jde o patentovou přihlášku se zajištěním práva přednosti (viz čl. 66 Úmluvy), na základě které byl evropský patent č. EP2965093 získán. Z výpisu z registru Evropského patentového úřadu předloženého žalobkyní v daňovém řízení se navíc podává, že na území Polska, Řecka a Turecka byl Evropský patent č. EP2965093 v rozhodné době platný. Otázka, zda žalobkyní uváděný prodej výrobků v teritoriálním území uvedených států skutečně proběhl, není mezi stranami sporná. Rozsah udělené licence pak vyplývá z čl. II licenčních smluv, kde se předmět této licence vymezuje jako „licence k užití technického řešení – patentu“, přičemž takováto specifikace odpovídá plnému rozsahu oprávnění majitele blíže specifikovanému pod bodem 14 tohoto rozsudku (žalobkyně tak měla oprávnění nejen k výrobě výrobku chráněného patentem, ale též k jeho nabízení a uvádění na trh).
20. Krajský soud dospěl k závěru, že žalobkyní uplatněné licenční poplatky za užití technického řešení – patentu v částce 1 539 540,72 Kč (vynaložené do 11. 8. 2017) nelze uznat jako náklady ve smyslu § 24 odst. 1 zákona o daních z příjmů. Krajský soud považuje závěry učiněné žalovaným v tomto směru za správné, a proto lze v podrobnostech na napadené rozhodnutí odkázat.
21. Žalobkyně dovozuje uplatnitelnost uvedených nákladů z toho, že k faktickému nabytí vlastnických práv k patentu (evropské patentové přihlášce) došlo již uzavřením smlouvy o převodu patentu ze dne 5. 12. 2016. Od tohoto data byla dle žalobkyně vlastníkem evropské patentové přihlášky spol. LESIKAR AB, která žalobkyni na základě licenční smlouvy poskytla licenci k patentu s teritoriálním rozsahem na území Polska, Turecka a Řecka a ta jí na základě této smlouvy uhradila licenční poplatky, které následně uplatnila jako náklady ve smyslu § 24 zákona o daních z příjmů.
22. Dle čl. 71 Úmluvy platí, že evropská patentová přihláška může být převedena, přičemž forma tohoto převodu dle čl. 72 Úmluvy musí být písemná a vyžaduje podpis smluvních stran. Účinky tohoto převodu nejsou Úmluvou upraveny, když čl. 72 upravuje pouze formu, jakou musí smluvní ujednání o převodu mít, aby k převodu patentové přihlášky mohlo dojít. Skutečnost, že Úmluva tyto účinky převodu patentové přihlášky neupravuje, neznamená, že převod je účinný okamžikem podpisu smlouvy o převodu, jak nesprávně dovozuje žalobkyně. Žalobou citovaná německá komentářová literatura vztahující se k čl. 71 a 72

Úmluvy vymezuje písemnou formu a podpisy smluvních stran na smlouvě o převodu přihlášky jako podstatné náležitosti, bez nichž se Evropský patentový úřad nebude převodem evropské patentové přihlášky vůbec zabývat (jiné požadavky kladené na formu převodu, které by stanovovalo např. vnitrostátní právo, vyžadovány nejsou). Jinými slovy, aby mohla být smlouva o převodu patentové přihlášky platná a účinná vůči Evropskému patentovému úřadu, jemuž je předkládána, musí být písemná a musí být smluvními stranami podepsána. Tento závěr pak podporuje též Pravidlo 22 obsažené v prováděcím předpisu k Úmluvě, podle něhož má převod účinky vůči Evropskému patentovému úřadu až od data předložení písemností dle odst. 1, podle kterého lze zapsat převod evropské patentové přihlášky tehdy, pokud kterýkoli z účastníků předloží Evropskému patentovému úřadu písemné důkazy o tomto převodu.

23. Vnitrostátní právní úprava je v otázce evropské patentové přihlášky jako předmětu vlastnictví aplikovatelná na základě čl. 74 Úmluvy. Účinnost převodu evropské patentové přihlášky je tak zapotřebí posuzovat dle české právní úpravy.
24. Podle § 1102 občanského zákoníku platí, že v případě převodu vlastnického práva k movité věci zapsané ve veřejném seznamu, se nabývá věc do vlastnictví zápisem do takového seznamu, ledaže jiný právní předpis stanoví jinak. Patentový zákon účinky převodu patentové přihlášky upravuje v § 15, kde se však toliko uvádí, že vůči třetím osobám je převod patentu účinný zápisem do patentového rejstříku. Účinek převodu ve vztahu ke smluvním stranám patentový zákon zvlášť neupravuje. Z komentovaného znění tohoto zákonného ustanovení se pak podává, že *„Toto ustanovení je tradičně vykládáno tak, že účinky převodu mezi stranami smlouvy nastávají již v okamžiku uzavření smlouvy nebo v okamžiku, který si strany výslovně dohodly. Tato koncepce však byla zásadně změněna § 1102 občanského zákoníku, podle kterého převede-li se vlastnické právo k movité věci zapsané ve veřejném seznamu, nabývá se věc do vlastnictví zápisem do takového seznamu, ledaže jiný právní předpis stanoví jinak. Patentový zákon se však v komentovaném ustanovení ani nikde jinde nezabývá, a proto nezbyvá než uzavřít, že k účinnosti převodu patentu dojde až jeho zápisem do patentového rejstříku.“* (Chloupek, V., Hartvichová, K. a kol. Patentový zákon. Komentář. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2017, 350 s.)
25. Evropský patentový rejstřík je veřejným rejstříkem ve smyslu § 1102 občanského zákoníku, neboť splňuje materiální podmínky veřejného seznamu ve smyslu § 980 občanského zákoníku (viz. čl. 127 Úmluvy) stejně jako patentový rejstřík vedený na území České republiky, který je pojímán jako veřejný rejstřík, ačkoli takové jeho výslovné označení do patentového zákona není vtěleno (Spáčil, J. a kol.: Občanský zákoník III. Věcná práva (§ 976–1474). Komentář. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2021, 1666 s.)
26. Právní účinky smlouvy o převodu evropské patentové přihlášky mezi žalobkyní a spol. LESIKAR AB tak mezi těmito smluvními stranami i ve vztahu ke třetím osobám nastaly až okamžikem zveřejnění tohoto převodu v Evropském patentovém rejstříku bez ohledu na žalobou zmiňovanou fakticitu okolností projednávané věci. Správnost tohoto závěru potvrzuje i dikce čl. 64 odst. 1 Úmluvy, dle které účinky evropského patentu nastávají ke dni zveřejnění oznámení o jeho

udělení. Pokud tedy je patentová ochrana majitele patentu účinná ode dne jeho zveřejnění, pak i její převod na jiný subjekt musí být účinný až tímto zveřejněním, aby tak mohla být aktivována ochrana patentu nového majitele. Správnosti této úvahy svědčí i samotný smysl patentové ochrany, jak zcela logicky dovodil též žalovaný. Tato ochrana majitele patentu může být účinná pouze, pokud je majitel tohoto patentu veřejně znám, a tudíž je zřejmé, že jiný subjekt nesmí předmět tohoto patentu vyrábět, nabízet či dávat do oběhu. Pokud by tedy k uveřejnění převodu patentu do veřejného rejstříku nedošlo, neměl by nový majitel možnost se proti užívání svého patentu jinou osobou bránit.

27. Pokud navíc žalobkyně uvádí, že dotčené licenční poplatky byly hrazeny za prodej výrobků chráněných evropským patentem č. EP2965093 na území Polska, Řecka a Turecka, pak je třeba uvést, že předmětný patent byl žalobkyni (nikoli spol. LESIKAR AB) udělen až rozhodnutím Evropského patentového úřadu účinným dne 29. 3. 2017.
28. Společnost LESIKAR AB se tudíž stala vlastníkem evropského patentu č. EP2965093 až zápisem převodu patentu do Evropského patentového rejstříku dne 11. 8. 2017. Do tohoto dne byla vlastníkem evropské patentové přihlášky a později evropského patentu žalobkyně, která tudíž nemohla uplatnit náklady ve smyslu § 24 odst. 1 zákona o daních z příjmů v podobě licenčních poplatků hrazených spol. LESIKAR AB, která vlastníkem tohoto patentu do 11. 8. 2017 nebyla.

VI. Závěr a náklady řízení

29. Na základě shora uvedeného dospěl krajský soud k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
30. O náhradě nákladů řízení rozhodl krajský soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobkyně neměla v řízení úspěch, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Pokud jde o procesně úspěšného žalovaného, v jeho případě nebylo prokázáno, že by mu v souvislosti s tímto řízením před soudem vznikly nezbytné náklady důvodně vynaložené nad rámec běžné úřední činnosti. Z toho důvodu mu krajský soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

České Budějovice 30. března 2022

JUDr. Tereza Kučerová v. r.
předsedkyně senátu